

- скотоветѣ си на Иосифа; и даде Иосифъ хлѣбъ за конетѣ, и за овцитѣ, и за говедата, и за ослитѣ; и храни ги съ хлѣбъ въ оназъ година за всичкитѣ имъ скотове.
- 18 И като се свърши оназъ година, дойдоха при него втората година и рекоха му: Не ще да скриемъ отъ господаря нашего че оскудѣ среброто; и скотоветѣ станаха на господаря нашего: не остана друго прѣдъ господаря нашего освѣнъ
- 19 тѣлесата ни и земята ни. Защо да погинемъ прѣдъ твоитѣ очи, и ние и земята ни? Купи насъ и земята ни за хлѣбъ; и ще бѣдемъ, ние и земята ни, раби Фараону. И дай ни сѣме за да останемъ живи, и да не умремъ, и земята да не
- 20 запусне. И купи Иосифъ всичката Египетска земя за Фараона; защото Египтянитѣ продадоха всѣки нивата си, понеже гладътъ натегнуваше на тѣхъ: та-
- 21 ка земята стана Фараонова. И прѣмѣсти народа по градоветѣ, отъ край до край
- 22 на Египетскитѣ прѣдѣли. Само земята на жрецитѣ не купи; защото жрецитѣ имаха дѣлъ *опредѣленъ* отъ Фараона, и ядѣха дѣла си който имъ даде Фараонъ;